

Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Sjette Afdeling)

15. september 2016 ^{*1}

»REACH — gebyr for registrering af et stof — nedsættelse, som indrømmes mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder — fejl i erklæringen om virksomhedens størrelse — henstilling 2003/361/EF — afgørelse, der pålægger en administrationsafgift — begrundelsespligt«

I sag T-587/14,

Crosfield Italia Srl, Verona (Italien), ved advokat M. Baldassarri,

sagsøger,

mod

Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA), først ved M. Heikkilä, E. Bigi, J.-P. Trnka og E. Maurage, derefter ved M. Heikkilä, J.-P. Trnka og E. Maurage, som befuldmægtigede, bistået af advokat C. Garcia Molyneux,

sagsøgt,

angående dels en påstand støttet på artikel 263 TEUF om annullation af ECHA's afgørelse SME(2013) 4672 af 28. maj 2014, hvori det fastslås, at sagsøgeren ikke opfylder betingelserne for at kunne opnå en nedsættelse af det gebyr, der er fastsat for små virksomheder, og om at pålægge selskabet en administrationsafgift, dels en påstand støttet på artikel 263 TEUF om annullation af de fakturer, der blev udstedt af ECHA efter vedtagelsen af afgørelse SME(2013) 4672,

har

RETTEN (Sjette Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, S. Frimodt Nielsen, og dommerne F. Dehousse (refererende dommer) og A.M. Collins,

justitssekretær: ekspeditionssekretær J. Palacio González,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 16. december 2015,

afsagt følgende

¹ — * Processprog: italiensk.

Dom

Twistens baggrund

- 1 Den 9. og 29. september 2010 registrerede sagsøgeren, Crosfield Italia Srl, flere stoffer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT 2006, L 396, s. 1).
- 2 Under registreringsproceduren oplyste sagsøgeren, at Crosfield Italia Srl var en »lille« virksomhed som omhandlet i Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT 2003, L 124, s. 36). Denne erklæring gjorde det muligt for Crosfield Italia Srl at opnå en nedsættelse af det gebyr, der skal ledsage alle registreringsansøgninger i henhold til artikel 6, stk. 4, i forordning nr. 1907/2006. I henhold til samme forordnings artikel 74, stk. 1, er nævnte gebyr angivet nærmere i Kommissionens forordning (EF) nr. 340/2008 af 16. april 2008 om gebyrer og afgifter til Det Europæiske Kemikalieagentur i henhold til forordning (EF) nr. 1907/2006 (EUT 2008, L 107, s. 6). Bilag I til forordning nr. 340/2008 indeholder bl.a. oplysninger om størrelsen af de gebyrer, der skal betales for registreringsansøgninger, som indsendes i henhold til artikel 6 i forordning nr. 1907/2006, og de nedsættelser, som indrømmes mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder. Kan en fysisk eller juridisk person, der hævder at være berettiget til gebyr- eller afgiftsnedsættelse eller gebyrfritagelse, ikke dokumentere sin ret til en sådan nedsættelse eller fritagelse, opkræver Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) i henhold til artikel 13, stk. 4, i forordning nr. 340/2008 i øvrigt det fulde gebyr eller den fulde afgift med tillæg af en administrationsafgift. I denne forbindelse vedtog ECHA's bestyrelse den 12. november 2010 afgørelse MB/D/29/2010 om klassificering af de tjenester, for hvilke der skal opkræves afgift (herefter »afgørelse MB/D/29/2010«). Det fremgår af denne afgørelses artikel 2 og af tabel 1, som findes i bilaget hertil, som ændret ved afgørelse MB/21/2012/D truffet af ECHA's bestyrelse den 12. februar 2013, at den administrationsafgift, som er omhandlet i artikel 13, stk. 4, i forordning nr. 340/2008, er 19 900 EUR for en stor virksomhed, 13 900 EUR for en mellemstor virksomhed og 7 960 EUR for en lille virksomhed.
- 3 Den 9. og 29. september 2010 udstedte ECHA to fakturaer (nr. 10007578 og nr. 10004921) på hver 9 300 EUR. Dette beløb svarede, ifølge bilag I til forordning nr. 340/2008, i den affattelse, som fandt anvendelse på tidspunktet for de faktiske omstændigheder, til det gebyr, der skulle betales af en lille virksomhed, i forbindelse med en fælles indsendelse, for stoffer i en mængde på over 1 000 ton.
- 4 Den 11. februar 2013 opfordrede ECHA sagsøgeren til at indsende en række dokumenter med henblik på at kontrollere den erklæring, hvorved virksomheden havde oplyst, at den var en lille virksomhed.
- 5 Den 28. maj 2014 vedtog ECHA, efter udvekslinger af dokumenter og e-mail, afgørelse SME(2013) 4672 (herefter »den anfægtede afgørelse«). I denne afgørelse fastslog ECHA, at sagsøgeren skulle anses for at være en stor virksomhed, og at virksomheden skulle betale det tilsvarende gebyr. Under disse omstændigheder meddelte ECHA sagsøgeren, at ECHA ville fremsende fakturaer til virksomheden, der dækkede forskellen mellem de gebyrer, der oprindeligt var blevet betalt, og de endeligt skyldige gebyrer, samt en faktura på 19 900 EUR til betaling af administrationsafgiften.
- 6 Den 4. august 2014 indgav sagsøgeren i henhold til artikel 91 og 92 i forordning nr. 1907/2006 en klage over den anfægtede afgørelse til ECHA's Klageudvalg.
- 7 Den 8. december 2014 besluttede ECHA's Klageudvalg at suspendere proceduren for udvalget i afventning af en afgørelse fra Retten i den foreliggende sag.

Retsforhandlinger og parternes påstande

- 8 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 6. august 2014 har sagsøgeren anlagt nærværende søgsmål. Dette søgsmål indgår i en række konnekse sager.
- 9 Den første sag i denne række konnekse sager var genstand for annullationsdom af 2. oktober 2014, *Spraylat mod ECHA* (T-177/12, EU:T:2014:849).
- 10 Den 8. januar 2015 blev parterne som led i foranstaltningerne med henblik på sagens tilrettelæggelse i henhold til artikel 64 i Rettens procesreglement af 2. maj 1991 opfordret til at fremsætte bemærkninger om, hvorvidt dom af 2. oktober 2014, *Spraylat mod ECHA* (T-177/12, EU:T:2014:849), efter deres opfattelse er relevant for den foreliggende sag, og til at besvare et spørgsmål. Parterne efterkom denne anmodning inden for den fastsatte frist.
- 11 Den 16. oktober 2015 besluttede Retten (Sjette Afdeling) på grundlag af den refererende dommers rapport at indlede den mundtlige forhandling og anmodede som led i foranstaltningerne med henblik på sagens tilrettelæggelse i henhold til procesreglements artikel 89 parterne om at besvare et spørgsmål og om at fremlægge visse dokumenter. Parterne efterkom disse anmodninger inden for den fastsatte frist.
- 12 Parterne afgav mundtlige indlæg og besvarede mundtlige spørgsmål fra Retten i retsmødet den 16. december 2015.
- 13 Sagsøgeren har nedlagt påstand om, at den anfægtede afgørelse annulleres og følgelig erklæres ugyldig, og at enhver virkning af denne afgørelse i overensstemmelse hermed ophæves, herunder ved annulation af de fakturaer, der er udstedt med henblik på opkrævning af højere gebyrer og af de sanktioner, der angiveligt skyldes.
- 14 Under retsmødet frafaldt sagsøgeren sin påstand om annulation af de fakturaer, der er udstedt til gennemførelse af den anfægtede afgørelse, hvilket blev taget til efterretning.
- 15 ECHA har nedlagt følgende påstande:
 - Frifindelse.
 - Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Retlige bemærkninger

Om Rettens kompetence

- 16 ECHA har gjort gældende, at Klageudvalget ikke har kompetence til at tage stilling til den foreliggende tvist, som den ligeledes har fået forelagt, for så vidt som den anfægtede afgørelse ikke er opført blandt de afgørelser, der kan indbringes for dette.
- 17 Sagsøgeren har anført, at det foreliggende søgsmål ikke indebærer, at virksomheden tilbagetrækker den klage, som den har indgivet til ECHA's Klageudvalg. Sagsøgeren har under retsmødet ligeledes præciseret, at virksomheden var af den opfattelse, at Retten havde kompetence til at træffe afgørelse i den foreliggende tvist.

- 18 Det bemærkes, at artikel 94, stk. 1, i forordning nr. 1907/2006 bestemmer, at »[e]n sag kan indbringes for Retten [...] eller Domstolen i henhold til artikel [263 TEUF] for at anfægte en afgørelse truffet af Klageudvalget eller i tilfælde, hvor der ikke kan påklages til udvalget, af [ECHA]«.
- 19 I denne forbindelse bestemmer artikel 91, stk. 1, i forordning nr. 1907/2006, at »[a]fgørelser truffet af [ECHA] i henhold til artikel 9, artikel 20, artikel 27, stk. 6, artikel 30, stk. 2 og 3, og artikel 51 [i forordning nr. 1907/2006] kan påklages« til Klageudvalget.
- 20 Den anfægtede afgørelse er imidlertid ikke blevet truffet i henhold til de bestemmelser, der er omhandlet i artikel 91, stk. 1, i forordning nr. 1907/2006, men i henhold til artikel 13, stk. 4, i forordning nr. 340/2008 og artikel 2 og artikel 4 i afgørelse MB/D/29/2010. Det skal ligeledes understreges, at hverken forordning nr. 340/2008 eller afgørelse MB/D/29/2010 blev vedtaget i henhold til bestemmelserne i artikel 91, stk. 1, i forordning nr. 1907/2006.
- 21 Det skal desuden bemærkes, at bestemmelserne i artikel 9, 27, 30 og 51 i forordning nr. 1907/2006, som samme forordnings artikel 91, stk. 1, henviser til, vedrører afgørelser, som ikke har nogen forbindelse til det gebyr, som de indberettende virksomheder skal betale.
- 22 Hvad angår artikel 20 i forordning nr. 1907/2006 vedrører denne »[ECHA's] forpligtelser«. I denne artikels stk. 5 bestemmes, at »[ECHA's] afgørelser truffet i henhold til stk. 2 i denne artikel kan påklages i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 91, 92 og 93« i forordning nr. 1907/2006. Samme artikels stk. 2 vedrører den af ECHA foretagne »fuldstændighedskontrol« af hver registrering, herunder betaling af gebyret. Det bemærkes imidlertid, at denne kontrol ikke »omfatter [...] en vurdering af kvaliteten og rimeligheden af de indsendte data og begrundelser«. I øvrigt bestemmer artikel 20, stk. 2, tredje og fjerde afsnit, i forordning nr. 1907/2006, at ECHA, hvis en registrering »er ufuldstændig«, og hvis registranten »ikke fuldstændiggør sin registrering inden for den fastsatte frist«, »afviser registreringen«. I det foreliggende tilfælde er den anfægtede afgørelse imidlertid ikke baseret på artikel 20, stk. 2, i forordning nr. 1907/2006, og registreringen af de omhandlede stoffer afvises heller ikke heri.
- 23 Henset til samtlige disse betragtninger må det fastslås, at Retten er kompetent til at træffe afgørelse i den foreliggende sag, og dette uanset den klage over den anfægtede afgørelse, som sagsøgeren ligeledes har indgivet til ECHA's Klageudvalg (jf. i denne retning kendelse af 16.9.2015, Calestep mod ECHA, T-89/13, EU:T:2015:711, præmis 16-22).

Spørgsmålet om, hvorvidt visse påstande, der er rejst under sagens behandling, kan antages til realitetsbehandling

- 24 I forbindelse med besvarelsen af foranstaltningerne med henblik på sagens tilrettelæggelse af 8. januar 2015 (jf. præmis 10 overfor) anførte sagsøgeren, at Retten, i lighed med dens afgørelse i dom af 2. oktober 2014, Spraylat mod ECHA (T-177/12, EU:T:2014:849), skulle fastslå, at afgørelse MB/D/29/2010 var ulovlig som følge af en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.
- 25 Det bemærkes i denne forbindelse, at ifølge artikel 48, stk. 2, i procesreglementet af 2. maj 1991 må nye anbringender ikke fremsættes under sagens behandling, medmindre de støttes på retlige eller faktiske omstændigheder, som er kommet frem under retsforhandlingerne. Et anbringende, der udgør en uddybning af et anbringende, der tidligere er fremsat direkte eller indirekte, og som har en nær sammenhæng med dette, antages til realitetsbehandling (jf. dom af 5.10.2011, Romana Tabacchi mod Kommissionen, T-11/06, EU:T:2011:560, præmis 124 og den deri nævnte retspraksis).
- 26 I det foreliggende tilfælde er det af sagsøgeren fremsatte anbringende imidlertid et nyt anbringende og støttes ikke på retlige eller faktiske omstændigheder, som er kommet frem under retsforhandlingerne. I øvrigt udgør dette nye anbringende ikke en uddybning af et anbringende, der tidligere er fremsat.

- 27 Følgelig skal det anbringende, som sagsøgeren har fremsat i sit svar på foranstaltningerne med henblik på sagens tilrettelæggelse af 8. januar 2015 (jf. præmis 10 overfor), hvorefter det bør fastslås, at afgørelse MB/D/29/2010 er ulovlig som følge af en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, afvises fra realitetsbehandling.

Om realiteten

- 28 Sagsøgeren har gjort to anbringender gældende til støtte for sin påstand. Det første anbringende er, at den anfægtede afgørelse er mangelfuldt begrundet. Det andet anbringende er i det væsentlige, at der er sket en urigtig bedømmelse af de faktiske omstændigheder i den foreliggende sag.
- 29 Sagsøgeren har i forbindelse med sit første anbringende anført, at den anfægtede afgørelse ikke præciserer grunden til, at sagsøgeren skal anses for at være en stor virksomhed. Den eneste henvisning til sagsøgerens størrelse findes i dokumentet med overskriften »SME calculation report«, som er bilagt ECHA's skrivelse af 19. november 2013. Det fremgår af dette dokument, at ECHA med henblik på at fastsætte sagsøgerens størrelse ikke blot har taget hensyn til sagsøgerens omsætning, men ligeledes til omsætningen for Marchi Industriale SpA, Essec Group Srl (proportionelt med Marchi Industriale deltagelse i Essemar SpA) og Marfin Srl. Denne beregning er, således som det fremgår af de af sagsøgeren fremførte argumenter, ubegrundet. Sagsøgeren har navnlig understreget, at ECHA ikke har taget hensyn til de præciseringer, der fremgik af en e-mail af 26. februar 2016. Endvidere oplyste sagsøgeren i en skrivelse af 16. december 2013 begrundelsen for, at der ikke kunne tages hensyn til dataene for Essec Group. ECHA's skrivelse af 28. maj 2014 indskrænker sig til at henvise til de parametre og kriterier, som gør det muligt at kvalificere en virksomhed som en SMV. Sagsøgeren er ikke i stand til at forstå de betragtninger, som ECHA har lagt til grund ved vedtagelsen af den anfægtede afgørelse. De dokumenter, der er vedlagt den anfægtede afgørelse, gør det heller ikke muligt bedre at forstå ECHA's begrundelse.
- 30 ECHA har understreget, at sagsøgeren i forbindelse med virksomhedens første anbringende undgår at nævne, at den anfægtede afgørelse er vedlagt et dokument med overskriften »SME calculation report«. Den anfægtede afgørelse henviser udtrykkeligt til dette dokument samt til andre bilag. Desuden indskrænkede sagsøgeren sig til i sin e-mail af 26. februar 2013 til ECHA at henvise til et vist antal dokumenter. Det er åbenbart, at ECHA i den anfægtede afgørelse udtrykkeligt henviser til de dokumenter, som sagsøgeren fremsendte den 26. februar 2013. Det er ligeledes åbenbart, at sagsøgeren ud fra ordlyden af den anfægtede afgørelse og af bilagene hertil kunne forstå ECHA's begrundelse for at tage hensyn til dataene for Marchi Industriale og d'Essec Group. ECHA har tilføjet, at en kort begrundelse ifølge retspraksis anses for at være tilstrækkelig, når den myndighed, som vedtager begrundelsen, til den anfægtede afgørelse vedlægger dokumenter, som kan klarlægge den begrundelse, som myndigheden har fulgt, eller når myndigheden henviser til et dokument, som modtageren for den anfægtede afgørelse allerede er i besiddelse af. I det foreliggende tilfælde indeholder den anfægtede afgørelse oplysninger, som er tilstrækkelige til at gøre det muligt for sagsøgeren at forstå, på hvilket grundlag den blev vedtaget. ECHA sigter bl.a. til de udtrykkelige henvisninger, der er indeholdt i den anfægtede afgørelse, til de relevante lovbestemmelser og til de dokumenter, der er taget hensyn til. Hvad angår skrivelsen af 16. december 2013, som sagsøgeren har henvist til, har ECHA præciseret, at agenturet, selv om denne skrivelse ved en fejl var adresseret til Klageudvalget, besvarede de bemærkninger, som var indeholdt i den nævnte skrivelse.
- 31 Det bemærkes, at den begrundelse, som kræves i henhold til artikel 296 TEUF, skal tilpasses karakteren af den pågældende retsakt og klart og utvetydigt angive de betragtninger, som den institution, der har udstedt den anfægtede retsakt, har lagt til grund, således at de berørte parter kan få kendskab til grundlaget for den trufne foranstaltning, og således at den kompetente ret kan udøve sin prøvelsesret. Hvad navnlig angår begrundelsen af individuelle beslutninger har forpligtelsen til at begrunde sådanne beslutninger således til formål, ud over at gøre det muligt at udøve en retslig kontrol, at give den berørte part oplysninger, der er tilstrækkelige til at afgøre, om beslutningen muligvis er behæftet med

en sådan mangel, at dens gyldighed kan anfægtes. For det andet skal det nærmere indhold af begrundelseskravet fastlægges i lyset af den konkrete sags omstændigheder, navnlig indholdet af den pågældende retsakt, indholdet af de anførte grunde samt den interesse, som retsaktens adressater samt andre, der må anses for umiddelbart og individuelt berørt af denne, kan have i begrundelsen. Det kræves ikke, at begrundelsen angiver alle de forskellige relevante faktiske og retlige momenter, da spørgsmålet, om en begrundelse opfylder kravene efter artikel 296 TEUF, ikke blot skal vurderes i forhold til ordlyden, men ligeledes til den sammenhæng, hvori den indgår, samt under hensyn til alle de retsregler, som gælder på det pågældende område (jf. dom af 19.3.2015, Dole Food og Dole Fresh Fruit Europe mod Kommissionen, C-286/13 P, EU:C:2015:184, præmis 93 og 94 og den deri nævnte retspraksis).

- 32 I øvrigt bemærkes, at både artikel 3 i forordning nr. 1907/2006 og niende betragtning til og artikel 2 i forordning nr. 340/2008 henviser til henstilling 2003/361 med henblik på at definere mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder.
- 33 Henstilling 2003/361 indeholder et bilag, hvis afsnit I omhandler »[d]efinition[en] af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder vedtaget af Kommissionen«. Artikel 2 i dette afsnit har overskriften »Antal beskæftigede og finansielle tærskler til afgrænsning af virksomhedskategorierne«.
- 34 For så vidt angår en uafhængig virksomhed, dvs. en virksomhed, der ikke betegnes som »partnervirksomhed« eller »tilknyttet virksomhed« som omhandlet i artikel 3, stk. 2 og 3, i bilaget til henstilling 2003/361, fastsættes dataene, herunder antal beskæftigede, udelukkende på grundlag af denne virksomheds regnskaber, jf. artikel 6, stk. 1, i nævnte bilag.
- 35 Hvad angår en virksomhed, der har partnervirksomheder eller tilknyttede virksomheder, fastsættes dataene, herunder antal beskæftigede, på grundlag af virksomhedens regnskaber og andre data eller – såfremt sådanne foreligger – virksomhedens konsoliderede regnskab eller de konsoliderede regnskaber, hvori virksomheden indgår ved konsolidering, jf. artikel 6, stk. 2, første afsnit, i bilaget til henstilling 2003/361. I henhold til artikel 6, stk. 2, andet og tredje afsnit, i bilaget til henstilling 2003/361, skal disse data ledsages dels af dataene for partnervirksomhederne (der er umiddelbart over- eller underordnet den pågældende virksomhed), proportionelt med den procentvise andel af kapitalen eller stemmerettighederne, idet den højeste af disse to procentsatser lægges til grund, dels 100% af dataene for de virksomheder, der direkte eller indirekte er tilknyttet den pågældende virksomhed, og som ikke allerede indgår i regnskaberne ved konsolidering.
- 36 Ved anvendelsen af artikel 6, stk. 2, i bilaget til henstilling 2003/361 er dataene for virksomheder, der er tilknyttet den pågældende virksomhed, de data, der fremgår af deres regnskaber og andre data, i påkommende tilfælde i konsolideret form, hvortil lægges 100% af dataene for de virksomheder, der er tilknyttet disse partnervirksomheder, undtagen hvis deres data allerede indgår ved konsolidering, jf. artikel 6, stk. 3, første afsnit, i bilaget til henstilling 2003/361. Hvad angår dataene for virksomheder, der er tilknyttet den pågældende virksomhed, følger disse af deres regnskaber og andre data, i påkommende tilfælde i konsolideret form. Til disse føjes proportionalt dataene for eventuelle partnervirksomheder til disse tilknyttede virksomheder, der er umiddelbart over- eller underordnet disse, hvis de ikke allerede indgår i det konsoliderede regnskab i et forhold, der mindst svarer til den procentvise andel af kapitalen eller stemmerettighederne, idet den højeste af disse to procentsatser lægges til grund, jf. artikel 6, stk. 3, andet afsnit, i bilaget til henstilling 2003/361.
- 37 I det foreliggende tilfælde har ECHA i den anfægtede afgørelse lagt til grund, at sagsøgeren havde et antal beskæftigede på lig med eller over 250 personer, en årlig omsætning på over 50 mio. EUR og en årlig balance på over 43 mio. EUR. På dette grundlag fastslog ECHA, at sagsøgeren ikke kunne kvalificeres som en lille virksomhed.

- 38 ECHA's beregning blev beskrevet detaljeret i en rapport, som var bilagt den anfægtede afgørelse. I denne rapport angav ECHA dataene for de virksomheder, der blev kvalificeret som »tilknyttede virksomheder« (Marchi Industriale) og som »partnervirksomheder« (Marfin Srl og Esseco Group), og forenede dem herefter, helt eller delvist, med sagsøgerens data. Hvad angår de virksomheder, der blev kvalificeret som »partnervirksomheder«, tog ECHA bl.a. hensyn til 49,9995% af dataene for Esseco Group. Hensynet til dataene for Esseco Group blev anfægtet af sagsøgeren i dennes skrivelse af 16. december 2013, som fejlagtigt blev rettet til Klageudvalget, og hvilke der ifølge ECHA's oplysninger blev taget hensyn til under den administrative procedure.
- 39 Indledningsvis bemærkes, at sagsøgeren på tidspunktet for de faktiske omstændigheder havde forbindelser til andre virksomheder. Sagsøgeren var for det første tilknyttet Marchi Industriale, for så vidt som sidstnævnte ejede størstedelen af sagsøgerens selskabskapital. Marchi Industriale var dernæst partner i Marfin (som ejede mellem 25% og 50% af virksomhedens selskabskapital) og i Essemar (hvor Marchi Industriale ejede mellem 25% og 50% af selskabskapitalen). Endelig var Essemar ifølge ECHA tilknyttet Esseco Group, for så vidt som sidstnævnte virksomhed formelt ejede størstedelen af selskabskapitalen og dermed havde flertallet af de stemmerettigheder, der er tillagt aktionærerne i førstnævnte selskab, hvilket sagsøgeren anerkendte under retsmødet.
- 40 Hvad for det første angår en hensyntagen til dataene for Marchi Industriale og for Marfin gjorde den rapport, der var vedlagt den anfægtede afgørelse, det muligt for sagsøgeren at kende begrundelsen for den nævnte afgørelse, bl.a. henset til de relevante bestemmelser i henstilling 2003/361. Det fremgår navnlig klart af disse bestemmelser og af de foreliggende omstændigheder, at ECHA tog hensyn til samtlige data for Marchi Industriale, for så vidt som denne virksomhed var tilknyttet sagsøgeren (i medfør af artikel 6, stk. 2, tredje afsnit, i bilaget til henstilling 2003/361), og til dataene pro rata for Marfin, for så vidt som denne virksomhed var partnervirksomhed til den virksomhed, der var tilknyttet sagsøgeren (Marchi Industriale) (i medfør af artikel 6, stk. 3, andet afsnit, i henstilling 2003/361). Sagsøgeren har i øvrigt ikke specifikt anfægtet en hensyntagen til dataene for disse virksomheder i forbindelse med dette søgsmål.
- 41 Hvad for det andet angår en hensyntagen til dataene for Esseco Group, som sagsøgeren har anfægtet under den administrative procedure, og som i særdeleshed er genstand for dette søgsmål, bemærkes, at den faktuelle situation i det foreliggende tilfælde ikke henhører under de situationer, der er fastsat i henstilling 2003/361. Når bilaget til henstilling 2003/361 fastsætter en hensyntagen til dataene for virksomheder, der ikke er umiddelbart over- eller underordnet den pågældende virksomhed, begrænser det sig nemlig til at vedrøre de virksomheder, som er tilknyttet partnervirksomhederne til den pågældende virksomhed (artikel 6, stk. 3, første afsnit, i bilaget til henstilling 2003/361) og partnervirksomhederne til de virksomheder, der er tilknyttet den pågældende virksomhed (artikel 6, stk. 3, andet afsnit, i bilaget til henstilling 2003/361). I det foreliggende tilfælde var Esseco Group imidlertid en virksomhed, der var tilknyttet en partnervirksomhed til den virksomhed, som var tilknyttet sagsøgeren.
- 42 I øvrigt fremgår det ikke af oplysningerne i den foreliggende sag, at sagsøgeren var partner til Esseco Group, således som ECHA imidlertid har anført i den rapport, som var vedlagt den anfægtede afgørelse, uden yderligere forklaring.
- 43 Endelig fik sagsøgeren ikke under den administrative procedure nogen oplysning hvad angår det retsgrundlag, der i det foreliggende tilfælde fandt anvendelse med henblik på anvendelsen af dataene for Esseco Group, således som ECHA bekræftede under retsmødet. ECHA præciserede navnlig, at artikel 6, stk. 2, tredje afsnit, i bilaget til henstilling 2003/361, som blev påberåbt i ECHA's skriftlige indlæg, ikke var blevet nævnt under den administrative procedure. Desuden er henvisningen for Retten til dette retsgrundlag, som vedrører virksomheder, der er direkte eller indirekte tilknyttet den pågældende virksomhed, i strid med den kvalifikation af partnervirksomhed, som ECHA har lagt til grund i den rapport, der er vedlagt den anfægtede afgørelse.

- 44 Henset til disse omstændigheder må det fastslås, at den anfægtede afgørelses begrundelse ikke gør det muligt for sagsøgeren at få kendskab til denne afgørelses begrundelse hvad angår hensyntagen til dataene for Essec Group, eller for Retten at udøve sin prøvelsesret.
- 45 Herefter må det første anbringende, som sagsøgeren har fremført til støtte for søgsmålet, tiltrædes, og den anfægtede afgørelse må følgelig annulleres, uden at det er fornødent at undersøge det andet anbringende.

Sagens omkostninger

- 46 Ifølge procesreglementets artikel 134, stk. 1, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. ECHA har tabt sagen, men da sagsøgeren imidlertid ikke har nedlagt påstand vedrørende sagsomkostningerne, bør hver part bære sine egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RET TEN (Sjette Afdeling):

- 1) **Afgørelse SME(2013) 4672 af 28. maj 2014 truffet af Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) annulleres.**
- 2) **Hver part bærer sine egne omkostninger.**

Frimodt Nielsen

Dehousse

Collins

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 15. september 2016.

Underskrifter